

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΑΡΘΡΗ ΠΡΟΠΑΡΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησία Φράγ. 12.

Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησία » 14.

Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησί. » 16.

παρὰ τὴν Αὐτ. Ἑκκλησίαν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

Εὐελπιστῶμεν.

Ἡ φωνὴ τῆς Ἑλλάδος ἤχησεν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συνεδρίου. Οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῆς εὐπαρβήσιας τὰ δίκαια καὶ τοὺς πόθους τοῦ τε ἐλευθέρου καὶ δούλου Ἑλληνισμοῦ παρέστησαν, αἱ δὲ ἐντυπώσεις αἱ παρήγαγεν ἢ παράστασις αὕτη εἰς τὰς καρδίας τῶν ἰσχυρῶν αὐ καὶ δὲν εἶναι γνωσταὶ εἰσέτι εἰς ἡμᾶς, δὲν ἔχομεν λόγους ν' ἀμφιβάλλωμεν ὅτι θὰ ἦσαν ἐντυπώσεις συμπαθεῖς καὶ εὐμενεῖς, ὑπ' ὅψιν ἔχοντες ἀφ' ἐνὸς τὰς προαγγελθείσας ὑποσχέσεις τινῶν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἀφ' ἐτέρου τὸ κραυγάζον ὑπὲρ τῶν αἰτήσεων ἡμῶν δίκαιον. Καὶ τίς ἄλλος τῶν αἰτούντων σήμερον δικαιοσύνην παρὰ τῶν συνελθόντων κριτῶν δύναται νὰ παρουσιάσῃ δικαιοτέρας καὶ μᾶλλον δεδικοιολογημένας ἀπαιτήσεις; Τίς ἄλλος παρὰ ἡ Ἑλλάς δύναται νὰ εἴπῃ σήμερον ὅτι ἐσθλάσθη τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν εὐχὴν τῆς Εὐρώπης, ὅπως καὶ μόνον τύχη τῆς δεούσης ἀκροάσεως καὶ τῆς δικαίας ἱκανοποιήσεως; «Καταπνίξατε, εἶπεν αὕτη, πρὸς τὰ ἑαυτῆς τέκνα τὸ κοχλάζον ἀπὸ ἐκδίκησιν κατὰ τοῦ προαιωνίου ἐχθροῦ οὐλοθιμά σας, καὶ μὴ δείκνυσθε ἀνάνδροι ζητοῦντες νὰ ἀποπνίξῃτε αὐτὸν ἀσπαίροντα ὑπὸ τὰς κραταιάς χεῖρας τοῦ Βορῆα. Καὶ σεῖς, δούλοι Ἕλληνες, ἐξηκολούθησεν, ὑπὸ τὴν μάχαιραν τοῦ τυράννου μένατε ἐκτεθειμένοι, μὴ ἀποτελειώσῃτε τὸ ἔργον οὗ ἡρξασθε θραύοντες ἐντελῶς τὰ ἡμιελευμένα δεσμά σας, διότι ἡ Εὐρώπη ἀναγνωρίζει τὰ δίκαια καὶ ὑμῶν καὶ ἐμοῦ, διότι οὕτη παρίσταται προασιπστής τῶν ἐλευθεριῶν, καὶ ὑπόσχεται τὴν ἀπονομὴν τοιούτων εἰς τοὺς κρινομένους ἀξίους αὐτῶν». Ἔστη τότε σύμπας ὁ Ἑλληνισμὸς ὡς εἰς ἄνθρωπος εἰς τὴν ἐπικλήσιν ταύτην τῆς πατρίδος, ὡς ἡγεῖρετο καὶ ἠθέλην ἐγερθῇ εἰς τὴν ἐναντίαν αὐτῆς πρόσκλησιν. Ἀνέμενε τὴν ἡμέραν τῆς Συνόδου, καὶ ἰδοὺ αὕτη ἰδοὺ ἡγγικεν ἡ στιγμή κατ' ἣν θέλει εἶπει ἱσως εἰς τὰ τέκνα τῆς «ἡ εὐπειθεία καὶ ὑπακοή σας πρὸς τὴν μητέρα ἀντημείφθη, καὶ οἱ πόθοι σας ἱκανοποιῶνται, ἔλθετε εἰς τὰς ἀγκάλας μου ὅπως αἱς περιπτυχθῶ». Ἡ τοῦναντίον παραπονούμενα

ταῦτα θέλουσι τῇ εἶπει «Ἐπλανήθης ἀπὸ ὑποσχέσεις ἀπατηλὰς, καὶ παρέσυρας καὶ ἡμᾶς εἰς τὴν ἀπάτην, καὶ γίνεσαι οὕτω συνεργὸς τῆς δουλείας μας καὶ τῶν ἀτιμώσεων αἱ ὑπέστημεν καὶ ὑφίσταμεθα, καὶ ἀφ' ὧν θὰ εἴμεθα ἤδη ἀπληλαγμένοι οἰκέτα δυνάμει». Τὰς τελευταίας ταύτας οἰωγὰς κολακεύομεθα νὰ πιστεύωμεν ὅτι δὲν θέλει εἴρεθῃ εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ ἀκούσῃ ἡ Ἑλλάς ἐάν κρινώμεν ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε δεδομένων. Διότι μ' ὅλας τὰς ἀπαισιοδοξίας τινῶν ἐκ τῶν σφόδρα πατριωτῶν δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ Εὐρώπη ἢ μᾶλλον ἡ Ἀγγλία, ἡ ἐνεργὸν λαβοῦσα μέρος εἰς τὰ ἀφορῶντα τὸν Ἑλληνισμόν, ἐφάνη μέχρι τοῦδε συναπὴς εἰς τὰς πρὸς αὐτὸν δοθείσας ὑποσχέσεις καὶ θὰ εἴμεθα πολλοὶ ἄδικοι ἐάν θελήσωμεν νὰ προδικάσωμεν ὅτι δὲν θὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ὅλον ἔργον τὸ κατ' ἑαυτήν. Γινώσκομεν δὲ ἀφ' ἐτέρου ὅτι ἡ γνώμη τῆς κραταιᾶς ταύτης δυνάμεως εἶναι ἡ μᾶλλον κρατοῦσα ἐν τῷ συνεδρίῳ, ὑπὲρ τοῦ δικαίου δὲ συνηγοροῦσα θέλει εὖρει πολλοὺς καὶ σχεδὸν πάντας ὁμοφρονούντας.

Δημοσιεύομεν καὶ ἡμεῖς τὸ κατωτέρω πρὸς τοὺς ἐν Χανίοις Προξένους τῶν μεγάλων δυνάμεων ἐπίσημον ἔγγραφον τῆς προσωρινῆς Διοικήσεως τῆς Κρήτης, ὅπερ ἐπιβεβαίωσεν τὰς διὰ τοῦ τηλεγράφου προαγγελθείσας σφαγὰς καὶ ὁμότητας τῶν τούρκων κατ' ἀθῶων παίδων, γυναικῶν καὶ γερόντων Χριστιανῶν.

Ἀριθ. 683.

Ἐν Τζιτζιφῇ Ἀποκορώνου 13 Ἰουνίου 1878.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΛΛΟΥ

Ἡ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΡΗΤΗΣ

Πρὸς τοὺς ἐν Χανίοις Κ.Κ. Προξένους τῶν μεγάλων
Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Ἑλλάδος.

Κύριε Πρόξενε!

Φέρομεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν, Κύριε Πρόξενε, ὅτι τὰ ἐξημερώματα τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν δὲν Καλοῦ-
βαις ἐστρατοπεδευμένος τακτικὸς στρατὸς μετὰ ὀλίγων

Βασιδουζούκων ἐπιτεθείς ἐξαίρνης κατὰ τῶν χωρίων Ἀρμένους καὶ Τσιθαρὰ ἐξηνάγκασε τοὺς ἡμετέρους προσκόπους μετὰ πᾶσαν δυνατὴν ἀντίστασιν νὰ ὑποχωρήσωσι καὶ κατώρθωσε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ εἰρημένα χωρία. Ἀκούσας τοὺς πυροβολισμοὺς ὁ ἐν Στύλῳ ἐστρατοπεδευμένος ἀρχηγὸς Α. Γογονῆς ἐδράμε μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸν σώματος πρὸς τὸ χωρίον Ἀρμένους· πληροφορηθεὶς δὲ παρὰ τῶν διαφρευόντων τὴν συνήθη θηριωδίαν τῶν τούρκων γυναικοπαίδων ὅτι ὁ τακτικὸς στρατὸς προσέβεν εἰς σφαγὰς, ἐπετέθη πάσῃ δυνάμει κατ' αὐτοῦ καὶ κατώρθωσε νὰ τὸν ἐκδιώξῃ ἐκείθεν καὶ νὰ καταλάβῃ τὸ χωρίον. Μέχρις οὗτο ὅμως κατορθωθῇ ἡ ἐξοδὸς τῶν δεκατρία ἔπeson θύματα τῆς θηριωδίας τῶν τούρκων, κατὰ τὸν τρόπον ἐμποιοῦντα ἀποστροφὴν καὶ φρίκην. Ἀναστέρομεν ὡς ἐνομαστὶ τοὺς παθόντας καὶ τὸ εἶδος τῆς θανάτωσεως αὐτῶν. Ἐσφράξαν τὴν σύζυγον τοῦ Εὐθυμίου Κολοθητάκη ἀποκόψαντες δὲ τὴν χεῖρα καὶ εἶτα τὴν κεφαλὴν τοῦ πενταετοῦς Κωνσταντίνου Χαλθαδάκη καὶ φονεύσαντες τὴν σύζυγον αὐτοῦ διὰ μαχαίρας ἦν ἐνέπηξαν ἀπὸ τῆς κάτω κοιλιακῆς χώρας μέχρι τοῦ φάρυγγος ἔκαστον αὐτοῦς. Ἐφόνευσαν διὰ μαχαίρας τὸν Ἰωάννην Ποντικῆν ἡλικίας ἐκατὸν δέκα ἐτῶν, ἔκαστον ζῶντας Σέργον τινὰ πεντηκονταετῆ καὶ τὸν Ἰωσήφ Χαλθαδάκην μετὰ τῆς προθεσπυίας μητρός του· ἐφόνευσαν δὲ ὅπλου τὴν Στυλιανὴν Πινιωτάκην καὶ ἡχμαλώτισαν τὴν Κυριακὴν σύζυγον τοῦ Εὐθυμίου φρεσινάκη, νέαν εἰκοσαετίδα διακρινομένην ἐπὶ καλονῇ ἦν πολλοὶ διαδοχικῶς ἀτιμάσαντες ἐφόνευσαν, ἀφ' οὗ πρῶτον κατέσφραξαν ἐνώπιόν της τὸν μονογεννὲς τέκνον αὐτῆς Νικόλαον. Καὶ ταῦτα μὲν εἰς Ἀρμένους· ἐν Τσιθαρᾷ δὲ ἔσφραξαν δύο ἀνήλικα τέκνα τοῦ Ἀναγνώστου Μελισσάκη. Ἐκτὸς τούτων κατέκασαν ὅσας εὗρον εἰς τοὺς ἁλῶνας, θυμῶνας καὶ τὰ χωρία Ἀρμένους Τσιθαρᾷ καὶ Νεῖο-Χωρίῳ. Ἐννοεῖται οὖν ὅτι ἡ τοιαύτη διαγωγή τῶν ὀθωμανῶν καὶ μάλιστα τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ ἤθελεν ἐξάψει τοὺς ἡμετέρους, ἐγένετο δὲ αἰτία νὰ συγκροτηθῇ φονικὴ μάχη διαρκέσασα ἐπὶ δεκαπέντε ὥρας καὶ ἐπαναληφθεῖσα τὴν ἐπιούσαν περὶ τὸ Νεῖο-Χωρίον.

Ἐθέττοντες τ' ἀνωτέρω ὑμῖν, Κύριε Πρόξενε, παρατηροῦμεν μετὰ λύπης, ὅτι ἐν ἐποχῇ καθ' ἣν αἱ μεγάλαι Χριστιανικαὶ Δυνάμεις συνῆλθον ὅπως ἐξεύρασι μέσον ἀπαλλαγῆς τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς ἀπὸ τῆς Τουρκικῆς θηριωδίας, ὁ Κρητικὸς λαὸς τοῦ ὁποῦ αἱ σελίδες τῆς ἱστορίας εἶναι γεγραμμέναι δι' αἵματος, καὶ τοῦ ὁποῦ τὸ μόνον σφάλμα εἶναι ὅτι ζητεῖ τὴν ἐλευθερίαν του, ἀφίσταται ἔρμαιον τῆς Τουρκικῆς βαρβαρότητος καὶ μόνος νὰ παλαίῃ κατὰ τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας.

Εὐελπιστοῦντες, κύριε Πρόξενε, ὅτι διαδιβάζοντες τὴν παρούσαν ἡμῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἦν ἐπαξίως ἀντιπροσωπεύετε, θέλατε συνηγορήσει ὑπὲρ τῶν δικαίων αὐτοῦ, παρακαλοῦμεν νὰ δεχθῇτε τὴν ἐκφορὴν τοῦ βαθυτάτου σεβασμοῦ, μεθ' οὗ διατελοῦμεν

Ταπεινοὶ θεράποντες,

Τὰ μέλη

ΧΑΡΙΛ. ΑΣΚΟΥΖΗΣ.

ΙΩΑΝ. Ν. ΚΟΦΕΛΑΚΗΣ,

ΕΜΜ. Γ. ΠΑΠΠΑΔΑΚΗΣ,

ΤΙΤΟΣ ΛΙΓΙΝΑΣ.

Α. Γ. ΜΑΝΙΑΚΑΚΗΣ.

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΙΩ. Γ. ΠΑΠΠΑΔΑΚΗΣ.

Ἐν ΡΕΘΥΜΝῃ (Κρήτης) τῇ 18/30 Ἰουνίου 1878.

Τέλος πάντων, ἤδη διατελοῦμεν ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἐν Κρήτῃ Κυβερνήσεων, ἧτοι τῆς ἐπὶ ὕψηλῳ ὀνόματι Κυβερνήσεως τοῦ Σουλτάνου, ἐξουσίαν ἐχούσης ἐντὸς τῶν τριῶν πόλεων καὶ ἐπὶ τινῶν πλησίον αὐτῶν χωρίων, τῆς Προσωρινῆς τῶν Κρητῶν Κυβερνήσεως, ἧτις ὑπὸ Ἑλληνικὴν Νομοθεσίαν κυβερνᾷ τὰ τέσσαρα πέμπτα τῆς Νήσου καὶ τῆς ἀρτισυστάτου προσωρινῆς, ἀνεφάρου κυβερνήσεως τῶν ὀθωμανῶν, ἰσχυοῦσης ἐπὶ τῆς περιοχῆς τῶν πόλεων.

Ὡς νὰ μὴ ἤρκουν τὰ βάρη εἰς τὸν πολυπαθῆ τοῦτον τόπον ἐπέπρωτο νὰ γευθῶμεν καὶ τῶν πικρῶν στάσεων τουρκικῆς διοργανώσεως μετὰ τὸν ἐπιστημότερον τρόπον, εἰς ἀνμίμησιν τῆς προσωρινῆς Χριστιανικῆς Κυβερνήσεως.

Τὴν πρωίαν τῆς 16 τούτου ἄπας ὁ ὄχλος τῆς πόλεως, ἐξελθὼν 300 βήματα μακρὰν, ἐνοπλοι, ἐστρατοπέδευεν ἀπέναντι τῆς πόλεως τοῦ φρουρίου. Ἡ Κυβέρνησις ἐρωτήσασα περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς τοιαύτης ἐνόπλου συναθροίσεως, ἐπληροφόρηθη ὅτι οἱ συνελθόντες τετρακῆσιοι περίπου ὀθωμανοί, ἀπαιτοῦσι τὴν καθαίρεσιν τοῦ πολιτικοῦ Διοικητοῦ Ἐσπᾶ πασᾶ, τὴν ἀπόλυσιν τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατουμένων ὀθωμανῶν, τὴν ἀρόπλισιν τῶν εἰς τὰ πλησιόχωρα διαμενόντων φιλησυχῶν Χριστιανῶν καὶ τὴν ἀνευ οὐδεμιᾶς παρατηρήσεως εἴσοδον καὶ ἐξοδον αὐτῶν (τῶν ὀθωμανῶν) εἰς τὴν πόλιν μετὰ τὰ ὅπλα των, καὶ τέλος τὴν ἄμεσον διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας τῆς πόλεως μετὰ τῶν ἐπαναστατῶν.

Ὁ Διοικητὴς Ἐσπᾶ πασᾶ, τοῦ ὁποῦ ἡ ἀμερόληπτος καὶ ἀνευ τοῦ ἐλαχίστου φανατισμοῦ διοίκησις εἶναι ἀναμφισβήτητος, ἐτηλεγράφησεν ἀμέσως εἰς τὴν Νομαρχίαν ζητῶν ὁδηγίαν, καὶ ὡς δὲ μανθάνομεν διετάρχη νὰ τοὺς διαλύσῃ χωρὶς νὰ κάμῃ χρῆσιν βιαίων μέσων. Ἐκτοτε προσβέβηται πηγαινῶν καὶ ἔρχονται ἀλλ' αὐτοὶ μένουσιν ἀκαμπτοί, καὶ δὴ καὶ αὐξάνουσι προσερχομένων καὶ ἄλλων ὁμοφρόνων. Χθὲς καὶ σήμερον οἱ ἔμποροι ὀθωμανοὶ καὶ οἱ βέηδες διὰ συνεισφοράς ἠγόρασαν καὶ τοῖς ἔστειλαν δύο βόας, ἄρτον καὶ ἄλλα τρόφιμα. Ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν μνημονοῦσι τῷ Διοικητῇ, ὅτι ἂν δὲν ἀπέλθῃ τῆς Ρεθύμνης, θὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πόλιν νὰ κακοποιήσωσιν αὐτόν. Ὁ στρατὸς ἄχρι τῆς ὥρας φαίνεται οὐδέτερος, ἀμφιβάλλομεν ὅμως ἂν θὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Διοικητοῦ τοῦ νὰ διαλύσῃ αὐτοὺς διὰ τῆς βίας.

Ὁ Διοικητὴς ἐζήτησε στρατὸν ἐκ Χανίων, ἀλλὰ μὴ ὑπάρχοντος διαθέσιμου ἀπεστάλη μία φρεγάτα θωρηκτὴ, ἧτις ἀπὸ χθὲς σταθεμεῖ ἐνταῦθα.

Ἡμεῖς μὴ γνωρίζοντες κατ' ἀρχὰς τί τεκταίνεται καὶ κατὰ τίνος διὰ τῆς ἐνόπλου ταύτης συναθροίσεως, ἐκλείσαμεν τὰ ἐργαστήρια καὶ καταστήματα ἡμῶν καὶ ἀπεσύρθημεν εἰς τὰς οἰκίας μας δι' ὅλης τῆς ἡμέρας διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον. Χθὲς δὲ ἀφ' οὗ ἐπέιοθμεν ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἄμεσος κίνδυνος καθ' ἡμῶν ἐξήλθομεν τῶν οἰκιῶν μας, ὡς ὁ Νῶς τῆς Κιβωτοῦ, καὶ ἐτηλεγραφήσαμεν χθὲς πρὸς τὴν Νομαρχίαν ἐξαίτουμένην τὴν ἄδειαν νὰ ἀναχωρήσωμεν διὰ τοῦ αὐστριακοῦ, ἢ τὴν διὰ στρατοῦ ἐνίσχυσιν τῆς φρουρᾶς τῆς πόλεως, ἀλλ' ἄχρι τῆς ὥρας δὲν ἐλάβομεν ἀπάντησιν. Καὶ οἱ κύριοι Πρόξενες ἀπέστειλαν διάφορα τηλεγραφήματα, ἀλλ' οἱ κύριοι Πρόξενες δὲν ἀπεφάσισαν νὰ στείλουσιν ἐνταῦθα κανὲν ἑνὸς ῥωπαϊκὸν πλῆθον.

Εἰς τὸ τμήμα Ρεθύμνης οὐδεὶς πόλεμος ἐγένετο κατὰ τὸ παρελθὸν ὀκταήμερον. Εἰς Χανία ὅμως ἐγένετο μάχαι λυσώδεις εἰς τὰ χωρία Καλύβας καὶ Ἀρμένους ὅπου οἱ ἡμέτεροι ἀφῆκαν νεκροὺς 70 ἄνδρας καὶ ἰσαριθμοὺς πληγωμένους, οἱ δὲ ὀθωμανοὶ ἀπώλεσαν 200 περίπου νεκροὺς καὶ 120 τραυματίαι, ἔδειξαν τὴν γενναϊότητά των κατὰ τὸ σύστημα των σφάζαντες 20—25 γυναῖκας καὶ παιδιὰ, . . .

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν περὶ τὴν 9ην π. μ. ὤραν ἤρξαντο αἱ γενικαὶ ἐξετάσεις τοῦ ἐν Σύρῳ Γυμνασίου ἐνώπιον τῶν προϊσταμένων ἀρχῶν διοικητικῶν τε καὶ δημοτικῶν. Μετὰ τὴν συνήθη δοξολογίαν ὑπὸ τοῦ πρώτου Ἐπισκόπου ἔλθθη· κ. Διονυσίου τελεσθεῖσαν, ὁ κ. Γυμνασιάρχης ἐξεθῆκε τὸν τρόπον τῶν ἐφετειῶν ἐξετάσεων κατὰ τὰ διατεταγμένα, συστήσας αὐστηρῶς τοῖς ἐξεταζομένοις τὰς συνεπείας τῶν πληρωμελῶντων. Ὡς ἐκ τῆς καινοτομίας τοῦ τρόπου τῶν ἐξετάσεων, γραπτῶν γενομένων ἦν τὸ πρῶτον, τὸ ἀροατῆριον ἀπῆλθεν, οἱ δὲ μαθηταὶ τῆς Γ' τάξεως ἐπεδόθησαν εἰς τὸ ἔργον ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπιτηδεύειν τῶν κ. κ. Καθηγητῶν. Ἐπιφυλαττόμεθα ἐν δέοντι νὰ ἐξεργασώμεν τὴν κρίσιν ἡμῶν ἐπὶ τῇ καινοτομίᾳ ταύτῃ, καθόσον πολὺ φοβούμεθα, ὅτι πολλοὶ καὶ ἐκ τῶν ἀρίστων νέων πιθανὸν ν' ἀποτύχωσιν, ἅτε μὴ ἐξασκηθέντες περὶ τὴν γραπτὴν ἐξέτασιν· φρονούμεν ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο θὰ ᾔητο ὁ ἀκριβεστάτος ἐλεγχος τῆς προόδου τῶν μαθητῶν, ἐὰν καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἀπαξ ἢ δις τοῦ μηνὸς προηλείφοντο πρὸς τοῦτο. Ἀλλ' ἦδη τὸ πρῶτον ἐφαρμοζόμενος καταστρέφει τὴν ἐτήσιαν πρόδον καὶ ἐπιμέλειαν καὶ τοῦ ἱκανοτάτου τῶν μαθητῶν.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν περὶ τὴν 9ην ὥραν π. μ. ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Παρθεναγωγείου Ἑρμοπολεως, προκηρυχθεῖσαι δι' ἐπισήμου προκηρύξεως τῆς Δημ. ἀρχῆς. Ὁ Διευθυντὴς κ. Α. Γούζαϊντος ἐν συντόμῳ ἀλλὰ σαφῶς ἐξεθῆκε τὴν κατάστασιν τοῦ Παρθεναγωγείου ἐνώπιον τῶν προϊσταμένων ἀρχῶν, οικονομικῆς, διοικητικῆς καὶ δημοτικῆς, στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς καὶ μεγάλου πλήθους πολιτῶν πάσις ἡλικίας καὶ τάξεως. Μετὰ τὴν συνήθη δοξολογίαν προσήλθον πολλαὶ μαθήτραι τῆς ἀνωτάτης τάξεως ἐξετασθεῖσαι εἰς τὰ Ἑσθ', Ἑλληνικὰ, Ἱστορίαν καὶ λοιπὰ μαθήματα. Ἐκ τῶν ἐξετάσεων τούτων κατεράνη καὶ πάλιν ὅτι δικαίως δαπανᾷ ὁ φιλόμουσος δῆμος πρὸς συντήρησιν τοῦ Παρθεναγωγείου τούτου, ἐξ οὗ κα' ἔτος ἐξέρχονται περὶ τὰς εἴκοσι νεάνιδας ἔχουσαι μέλλον ἐν τῷ δι' ἀσκητικῷ σταδίῳ. Ἡ ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἐξετάσεων χαρὰ διέλαμπεν ἐν τῇ πολυπληθεὶ καὶ ἐκλεκτῇ ἐκείνῃ ὁμηγύρῃ· ἀλλὰ καὶ τὰ παντοῦ καὶ ἀφθονα ἐργόχειρα τῶν κορασίων ἐφείλκυνται τὸν δίκαιον ἔπαινον τῆς τε διδασκαλίας καὶ τῶν διδασκομένων. Δικαίως ἄρα σημνύνεται ὁ ἡμέτερος δῆμος ἐπὶ τῷ κοινωφελεῖ τούτῳ ἰδρύματι.

Πολλῶν δ' ἐπαινῶν καθίσταται ὁ ἀξιότιμος Νομάρχης Κυκλάδων κ. Τ. Μαυρομμάτης, ἐπισκεπτόμενος ἅπαντα τὰ ἐκπαιδευτήρια, καὶ διημερεύων ἐν ταῖς ἐξετάσεσιν, ἐνθαρρύνων πρὸς ἀρετὴν τοὺς τε νέους καὶ τοὺς γονεῖς αὐτῶν.

— Διὰ τῆς ἐκ Χανίων καταπλευσάσης τὸ παρελθὸν Σάββατον ἀγγλικῆς κανονιοφόρου, ἥτις μεταφέρει καθ' ἑβδομάδα ἐκ Κρήτης ἐνταῦθα καὶ τ' ἀνάπαλιν τὴν ἐπίσημον ἀλληλογραφίαν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, ἐμάθομεν ὅτι συμπλοκῆς γενομένης μεταξὺ χριστιανῶν καὶ τούρκων ἐν Χανίοις ἐφρονέθησαν περὶ τοῦ 8—10 ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Ἡ βῆθεῖσα κανονιοφόρος διαταχθεῖσα τηλεγραφικῶς χθὲς ἀνεχώρησεν ἐσπευσμένως διὰ Κρήτην, ὅπου εὐρίσκονται καὶ τ' ἄλλα ἀγγλικά πολεμικά πλοῖα.

— Ἀφίκοντο τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν οἱ διὰ τὴν δίκην τοῦ Π. Ἀναγνωστοπούλου ὡς μάρτυρες μεταβάντες εἰς Ἀθήνας συμπολίται μας, ἐν οἷς καὶ ὁ Δήμαρχος ἡμῶν κ. Βαφιδάκης, ὅστις ἀπὸ χθὲς ἀνέλαβε τὰ δημαρχικὰ αὐτοῦ καθήκοντα.

— Τὴν δὲ πρωΐαν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας, καλούμενος ὡς μάρτυς ἐνώπιον τοῦ ἐκείτε Κακορριγιδικείου, ὁ Ἀστυνόμος Ἑρμοπολεως κ. Γ. Λέστος.

Τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας ἀνέλαβεν ὁ β'. Δημαρχικὸς Πάρεδρος κ. Ν. Βαδίκης.

— Ὁ ἱκανώτατος καὶ τιμιότατος τελωνὴς Σύρου κ. Δουζίνας ἀναχωρήσας ἐπ' ἀδείᾳ εἰς Πόρον πρὸ τινῶν ἡμερῶν μετὰ τῆς ἀξιότιμου οἰκογενείας του δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπανεέλθῃ τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ὡς ἀνεμένετο, ἔνεκα συμβάντος ἀπροόπτου, ἐξ οὗ ὑπέρβεν ἡ ἀξιόλογος οὕζυγος αὐτοῦ.

— Ἀρίκετο τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἐντιμὸς καὶ φιλόανθρωπος συμπολίτης ἡμῶν κ. Π. Τσόλκας.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένοντο οἱ γάμοι τοῦ συναδέλφου ἡμῶν κ. Νικολάου Κκαπάνη μετὰ τῆς ἀξιοεπιδότου δεσποινίδος Αἰκατερίνης Βάου. Εὐχόμεθα τοῖς νεονύμφοις βίον μακρὸν καὶ εὐδαίμονα.

— Ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνησις ἀπεπεράτωσε τὰς περὶ δανείου 30 ἑκατομμυρίων φράγκων διαπραγματεύσεις, καὶ ἡ σύμβασις συνταχθεῖσα καὶ διημολογηθεῖσα ὑπεγράφη. Οἱ ὅροι τοῦ δανείου ἐκρίθησαν ὡς ἐπισκεῖται καὶ συμφέροντες. Συνωμολογήθη δὲ ἐπὶ τόκῳ 8 0/0 τῇ προσθήκῃ ἐνός ὡς χρεωλυσίου. Οὕτω δὲ τὸ δάνειον ἐξοφλεῖται μετὰ 39 ἔτη, πληρονομένου ἐτησίως 9 0/0 ὡς τόκου καὶ χρεωλυσίου. Τὸ δάνειον συνωμολογήθη ἐν Γαλλίᾳ, ὅπου καὶ θὰ πραγματοποιηθῇ. Πρὸ τούτου ὁμοῦ δίδται τῆς ἐγκρίσεως τῆς Βουλῆς. Ἐγένετο δὲ ἐργασία καὶ περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν δανείων τοῦ 1824 καὶ 25 ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ ὅρους ἐπίσης ἐπισκεῖται.

— Ὅπισθεν τοῦ τελωνείου Πειραιῶς ἰδρύονται μεγάλα ἀποθήκαι ἐν αἷς θὰ τοποθετηθῶσι τὰ μέγιστα τηλεβόλα καὶ ἄλλο ὑλικὸν τοῦ πολέμου. Ἡ δαπάνη πρὸς τοῦτο ὑπολογίζεται ὅτι θ' ἀνέλθῃ εἰς 40,000 δραχμάς.

— Ἐξ ἐπιστολῆς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πεμπομένης περὶ προσώπου δυναμένου ὡς ἐκ τῶν μετὰ τῶν ὀθωμανικῶν ἀρχῶν σχέσεων του νὰ γνωρίζῃ τὰ ἐν τοῖς τουρκοῖς πολιτικοῖς κύκλοις ἀπορριπτόμενα καὶ λεγόμενα, μανθάνομεν, γράφει τὸ Ἀθητικὸν Πνεῦμα, ὅτι οἱ τουρκοὶ πολιτικοὶ θεωροῦσι βλαβίαν τὴν προσάρτησιν τῆς Κρήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα, τοῦτο δὲ ἐμπιστευτικῶς καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν τουρκῶν κρητῶν τὴν πρὸ τινος εἰς Κωνσταντινούπολιν μεταβᾶσαν, εἶπον τουρκοὶ πολιτικοί, συμβουλευσάντες αὐτὴν νὰ μὴ ἐξάπτῃ τὰ μετὰ τῶν ἐντοπίων χριστιανῶν καὶ τουρκῶν μίσση ἀφ' οὗ διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Εὐρώπης ἢ Κρήτης θὰ δοθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

— Γράφουσιν ἐκ Βερολίνου εἰς τὴν αἰνῶν ἡμέραν :

α' Ὁ λόγος δι' οὗ ὁ μαρκήσιος Σώλσβαρν ὑπεστήριξε τὴν πρότασιν αὐτοῦ περὶ παραδοχῆς τῆς Ἑλλάδος, ὑπῆρξεν ἀληθῶς θαυμάσιος. Ἡ παγίωσις τῆς εἰρήνης, φαίνεται εἰπὼν ὁ Ἀγγλος διπλωμάτης, ἤθελεν ἀποβῇ πάντῃ φανταστικῇ κατὰ τὴν Ἀνατολήν, ἂν τὸ μόνον ἀνεξάρτητον ἐν αὐτῇ κράτος δὲν ἐκαλεῖτο νὰ μετασχη τοῦ ἔργου, καὶ νὰ ὑποχρεωθῇ διὰ διεθνῶς τινος πράξεως εἰς τήρησιν αὐτῆς. Ἡ εἴσοδος, προσέθηκε, τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Συνέδριον εἶνε οὐ μόνον ἔργον φρονήσεως, ἔνεκεν τοῦ ἀνωτέρω λόγου, ἀλλὰ καὶ ἔργον δικαιοσύνης, καθότι οὐδεὶς ἄλλος ἠδύνατο νὰ ᾔηται φυσικῶς τερὸς ἀντιπρόσωπος καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν δικαίων ἀξιώσεων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῷ Συνεδρίῳ, ὅπου τὰ σλαβικά συμφέροντα τοσούτον ἐπιφανῶς ἐκπροσωποῦνται, ἢ ἡ Ἑλλάς. Ἀν δὲ, συνεπέραναν ὁ Ἀγγλος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργός, τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς ἐκἀνονίζοντο ὑπὸ τῆς Εὐρώπης χωρὶς νὰ ἀκουσθῇ ἡ Ἑλλὰς μηδὲ νὰ ληρθῶσιν ὑπ' ὅβιν τὰ δικαιώματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸ ἔργον τοῦ Συνεδρίου ἤθελεν ἀποβῇ ἔργον *prosaïque*, ὅπερ ἐντὸς βραχείας χρόνου ἤθελε μεταιωθῇ ὑπὸ τῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων. — Τὴν πρότασιν τοῦ μαρκησίου Σαλισβουρίας, ὅστις διετύπωσε καὶ τὸν τρόπον τῆς παραδοχῆς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τρόπον συμβιβαστικό-

μενον πρὸς τὴν ἐθνικὴν αὐτῆς ἀξιοπρέπειαν, ὑπεστήριξε κατ' ἀρχὴν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας, ἀπεδείξατο δὲ καὶ ὁ κύριος Κόρτη. Ὁ Ἀνδράτης κατένευσεν, ὁ Βίσμαρκ ἐφάνη οὐχὶ εὐχαριστηθεὶς, αἱ δὲ Ῥώσοι ἀπέμειναν ὡς στήλι ἀλόγ. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Συνεδρίου ὁ Μεχμέτ-Ἀλῆ παρῶν ἐδήλωσεν, ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἐνστάσιν κατὰ τῆς παραδοχῆς τῆς Ἑλλάδος.

— Ἀς προσέξῃ καλῶς ἡ σύνοδος (λέγει ὁ ἀ' Ἡμερήσιος Ταχυδρόμος Βιέννης) νὰ μὴ ἀρῇ ἄλυτον τὸ ἐλληνικὸν ζήτημα ὡς προσέξῃ καλῶς νὰ μὴ διμιοιργῇ αὐτομόμους διαικῆσεις ἐν Ἑπιείρῳ, Θεσσαλίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ καὶ ἀγγλικὴν προστασίαν ἐν Κρήτῃ, διότι τοῦτο πράττουσα, θὰ προκαλέσῃ νέας ταραχάς. Ἐν τῷ ἐλληνικῷ ζητήματι δεόν νὰ ἐπαναρθῶσιν παλαιὰ λάθη ἢ Ἑλλὰς πρέπει νὰ προσλάβῃ τὴν Ἑπιείρην, τὴν Θεσσαλίαν καὶ τὴν παραλίαν τῆς Μακεδονίας, μετὰ τῆς Χαλκιδικῆς Χερσονήσου.

— Κατὰ τηλεγράφημα τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου, ἐφ' ὃ πρίγκιψ Γορτζικώφ, ἐπισκέπτετο τὸν πρίγκιπα Βίσμαρκ, ἀφ' οὗ ὁ ἀγκυπητὸς τοῦ Γερμανοῦ ἀρχιγραμματέως δανικὸς κύριος Ράιτχοντ ἐπέπεσε μανιωδῶς κατὰ τοῦ πρίγκιπος Γορτζικώφ. Ὁ Βίσμαρκ ἐρρίθη ἀμέσως πρὸς σωτηρίαν τοῦ κινδυνεύοντος συναδελφου του, ἐχειράσθη δὲ ὅλη ἡ ἡρακλεία αὐτοῦ δύναμις, ἵνα ἀποσπάσῃ τὸ τρομερὸν ζῶον, ὅπερ πρῶτον φορὴν ἐπετίθετο κατ' ἀνθρώπου.

— Πόλις ταξειδεύουσα. Φαινόμενον πρωτοφανές καὶ ἀρκοῦντως περίεργον παρατηρήθη ἐν τῇ πόλει Βιγινίᾳ, ἐν τῷ κομητάτῳ Νεβάδα τῶν Ἰνωμένων Πολιτειῶν. «Ἡ ἡμετέρα πόλις, γράφει ἐγχορῆ τις ἐφημερίς, κινεῖται ἡμέρα καὶ βραδυτάτα πρὸς τὰ κάτω τοῦ ὄρους κατὰ διεύθυνσιν πρὸς ἀνατολάς. Ἡ κίνησις αὕτη ἀποδίδεται εἰς ὀλίγησιν τοῦ ἐδάφους ἐπιχειμένου ἐπὶ ὀρυχείων. Ἐπειδὴ δὲ σύμπασα ἡ πόλις μετέχει τοῦ ταξειδίου, οὐδὲν φαινόμενον παρατηρεῖται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, ἐξ οὗ νὰ εἰκάζωσι τὴν ὑποχθονίαν αἰτίαν τῆς κινήσεως. Ἐν τισι ρόνον ὁδοῖς παρατηροῦνται χάσματα, ἐξ ὧν ἀναβρῆει ὕψος. Οὐδεὶς ἤξεύρει ποῖον ἔσται τὸ τέρας τοῦ τοιαύτου ἀλλοκότου ταξειδίου. Ὡπωπῆδηποτε ὅμως ἐκτὸς τῶν ἑταιριῶν τοῦ φωταερίου καὶ τῶν ὑδραγωγείων αἵτινες ἐζημιώθησαν ἐκ τῆς τοιαύτης κινήσεως συνταραχάτως τοὺς σωληνῶς των, οὐδὲν δυστύχημα συνέβη.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ἀφιεθέντα ἐνταῦθα

ΑΘΗΝΑΙ, 16/28 Ἰουνίου. — Τὸ Συνέδριον τελειώσει σήμερον τὸν ὁργανισμόν τῆς ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας παρόντων τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων θεωρεῖται βεβαία ἐν Βερολίνῳ ἢ προσάρτησις τῇ Ἑλλάδι Κρήτης, Βόλου καὶ Ἰωαννίνων.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 17/29. — Οριλία Δεληγιάννη ἐν τῷ Συνεδρίῳ σήμερον.

Ἡ Ἑλλὰς ἀκούσασα τὰς συμβουλὰς τῆς Εὐρώπης καὶ τὴν ἐπίσημον ὑπόσχεσιν τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ὑποχρεωθεισὴν λόγῳ τῆς τὴν ἱκανοποίησιν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἐνώφευσεν εἰς τὴν φωνὴν τῶν Ἑλλήνων τῆς Τουρκίας. Οἱ Ἕλληνες τῆς Κρήτης, Θεσσαλίας καὶ Ἑπιείρου, ἀδελφοὶ τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος, οὐδέποτε ὑπαχθῆσονται τῷ τουρκικῷ ζυγῷ, εἰμὴ διαιωνιζομένης τῆς ἐπαναστάσεως, πολέμου καὶ κρίσεως τῆς Ἀνατολῆς. Τὰ ὄνόματα τῶν εἰρημένων ἐν παρχίῳ ἀποδεικνύουσι τὴν γνησίαν Ἑλληνικὴν καταγωγὴν αὐτῶν. Ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐνδῶσῃ μὲν εἰς τὰς ἀποράσεις τοῦ Συνεδρίου, οὐδέποτε ὅμως θὰ παύσῃ ἀκούουσα συμπαθῶς τῆς ἀδελφικῆς φωνῆς.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 19/1 Ἰουλίου. — Τῶν Ἑλλήνων πληρεξού-

σιων ἀναπτύξαντων τὸ Σάββατον ἐπὶ δώρον τὰ δικαιώματά τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῷ Συνεδρίῳ καὶ ἀποχωρησάντων ὁ Βίσμαρκ εἶπεν ὅτι θέλει καλέσει αὐτοὺς πάλιν ἂν παρῇ ἀνάγκη ν' ἀπαντήσωσιν εἰς τὰς ἀντιρρήσεις. — Ἡ Πύλη ἐχαρικτήρυσεν ἐν τῷ Συνεδρίῳ τὴν Αὐστριακὴν κατοχὴν τῆς Βουλγαρίας καὶ Ἑρζεγοβίνης ὡς ἐχθρικὴν ἐπιδρομὴν.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 19/1. — Ἡ Πύλη δυσχεροποιεῖται ἀντικαθιστᾷ τὸν Καρθεωδωρὴν διὰ τοῦ Σαβφὲτ παρὰ μετὰ νέων ὁριστικῶν ἀμετακλήτων ὁδηγῶν. Τουρκικὰ στρατεύματα βυθίζουσι πρὸς δυσμὰς πέντε τάγματα εἰσῆλθον εἰς Ἑρζεγοβίνην. Τὰ αὐστριακὰ στρατεύματα διαβαίνουν σήμερον τὰ σύνορα τῆς Βουλγαρίας προμηνύεται σύγκρουσις.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 20/2. — Ἐξ ἰδιαίτερων συνδιαλέξεων τῶν ἀντιπροσώπων ἐξάγεται, ὅτι τῆς Ῥωσσίας μὴ ἀντιτασσόμενης τῶν λοιπῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὑποστηρίζοντων τὴν ἐπέκτασιν τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἑλληνικὴ ὑπόθεσις θέλει θριαμβεῖσαι.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 20/2. — Τὸ Συνέδριον ἀποφασίσαν γὰρ τὴν ὁροθεσίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν τῆς Ῥουμανίας καὶ τοῦ Μαυροβουνίου, συζητεῖ ἤδη τὴν ἐλευθεροπλοίαν τοῦ Δουνάβεως. Θέλει καλέσει καὶ πάλιν τοὺς Ἕλληνας ἀντιπροσώπους καὶ ἀποφασίσαι τὴν ἐπέκτασιν τῆς Ἑλλάδος.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 20/2. — Τὸ Ὑπουργεῖον παρητήθη ἕνεκα τῶν στρατιωτικῶν προβιθασμῶν τῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν κατὰ παράβασιν ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Ὁ Βασιλεὺς οὐδὲν ἔτι ἀπεφάσισε.

Ἀριθ. 146.

Τοιχοκόλλητον γραμματίον
ἦτοι

Ἐκθεσις δηλοποιήσεως
πλειστηριασμοῦ.

Ὁ κλητὴρ τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου Ἐλευθέριος Κανέλλος
Δηλοποιεῖ ὅτι

Δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 18,755 καὶ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1876 ἐκτελεστοῦ συμβολαίου ὑποθηκοδανείου τοῦ Συμβολαιογράφου Ἑρμοῦπόλεως Σταμ. Μ. Μπίστη γενομένου μεταξὺ τοῦ δανειστοῦ Παναγιώτῃ Χρ. Ζαμίτῃ καὶ τοῦ τοῦ δανειστικοῦ Ἑρμοῦπόλεως καὶ τοῦ δανειστικοῦ Δημητρίου Κ. Βονδάκη κατοικοῦ ἐπίσης δι' οὗ ὑποθηκοδανείου ἐμφαίνεται ὅτι ὁ ῥηθεὶς δανειστής ἐδανείσθη καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ ῥηθέντος δανειστοῦ τοῦ δραχ. Β. Διατιμ. ὀκτακοσίας ἐξήκοντα ἕξ καὶ εἴκοσι πέντε ἑκατοστά ἀριθ. 866 καὶ 25/00 πληρωτέας εἰς τὸν δανει-

(ἔτεται συνέχεια).

Ἀριθ. 7,947.

Τοιχοκόλλητον Γραμματίον
ἦτοι

Ἐκθεσις δηλοποιήσεως
πλειστηριασμοῦ.

Ὁ κλητὴρ τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου Σπυρίδιον Ζορμπάνος Δηλοποιεῖ ὅτι Δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 7,306 καὶ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1868 ἐκτελεστοῦ συμβολαίου ὑποθηκοδανείου τοῦ συμβολαιογράφου Ἑρμοῦπόλεως Πέτρου Πολυδώρου γενομένου μεταξὺ τοῦ δανειστοῦ Κυρίου Φραγκούλη Σαλάχα κατοικοῦ αἰῶν Συρου, παραστάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ Φραγκίσκου Σαλάχα υἱοῦ του, καὶ τῶν ἀποβιωτάντων ὀφειλῶν Φραγκούλη καὶ Μάρκου Δούναβη ἀδελφῶν, δι' οὗ ὑποθηκοδανείου ἐμφαίνεται ὅτι οἱ ῥηθέντες Δούναβη ἐδανείσθησαν καὶ ἔλαβον παρὰ τοῦ ῥηθέντος Σαλάχα δραχμὰς ἀγοραίας ὀκτὼ χιλιάδας πλη-

(ἔτεται συνέχεια).